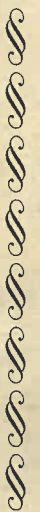

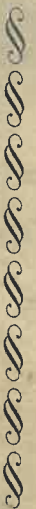
NAPOLÉONSKÉ VÁLKY

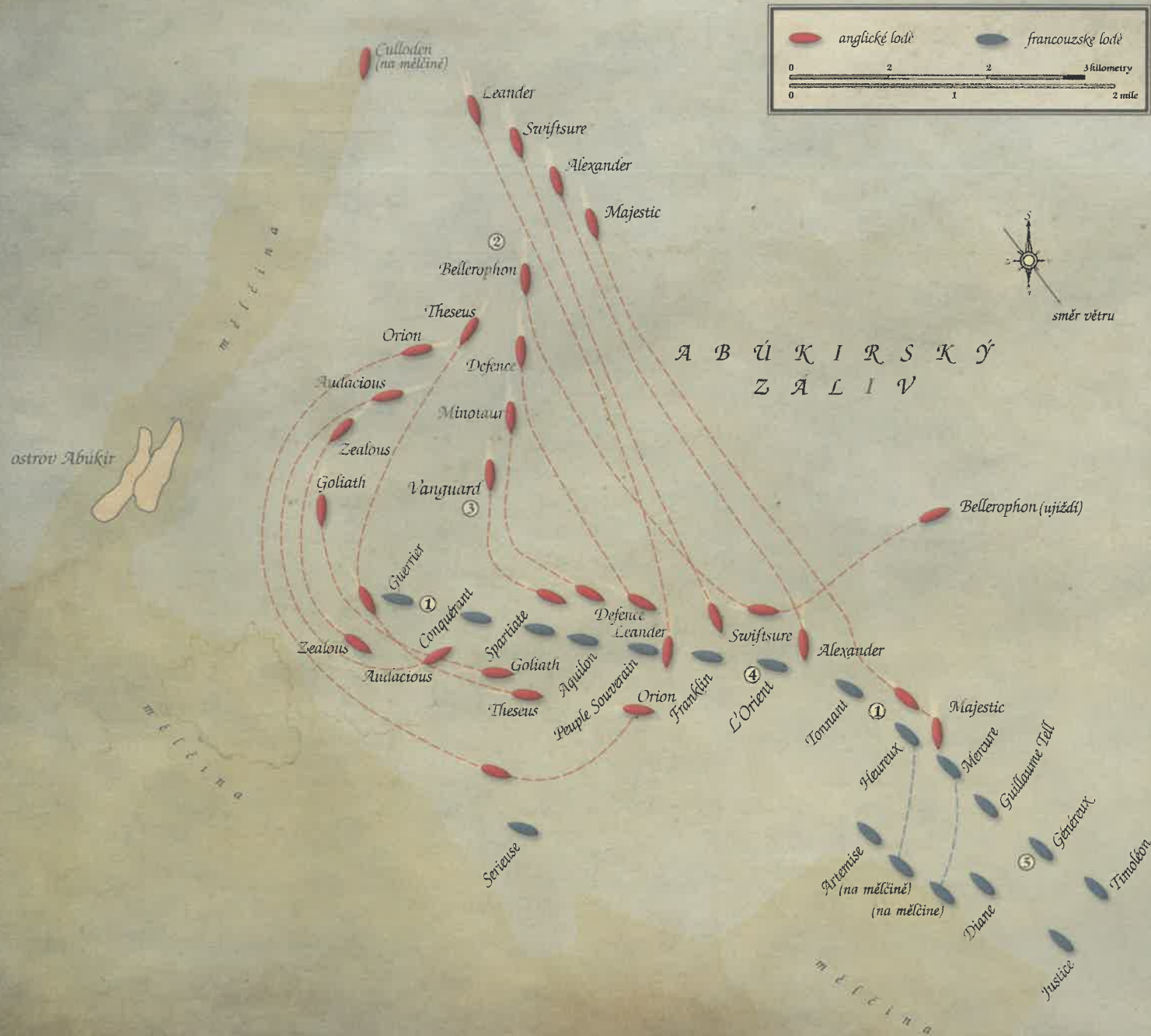
MAPY BITEV

- MAPA 1: BITVA NA NĚLU. 1.-2. srpna 1798
MAPA 2: BITVA U MARENGA. 14. června 1800
MAPA 3: BITVA U TRAFALGARU 21. října 1805
MAPA 4: BITVA U SLAVKOVA. 2. prosince 1805
MAPA 5: BITVA U JENŮ 14. října 1806
MAPA 6: BITVA U WAGRAMU 5.-6. července 1809
MAPA 7: BITVA U SALAMANCY 22. července 1812
MAPA 8: BITVA U BORODINA 7. září 1812
MAPA 9: BITVA U LIPSKA 16.-19. října 1813
MAPA 10: BITVA U WATERLOO 18. června 1815

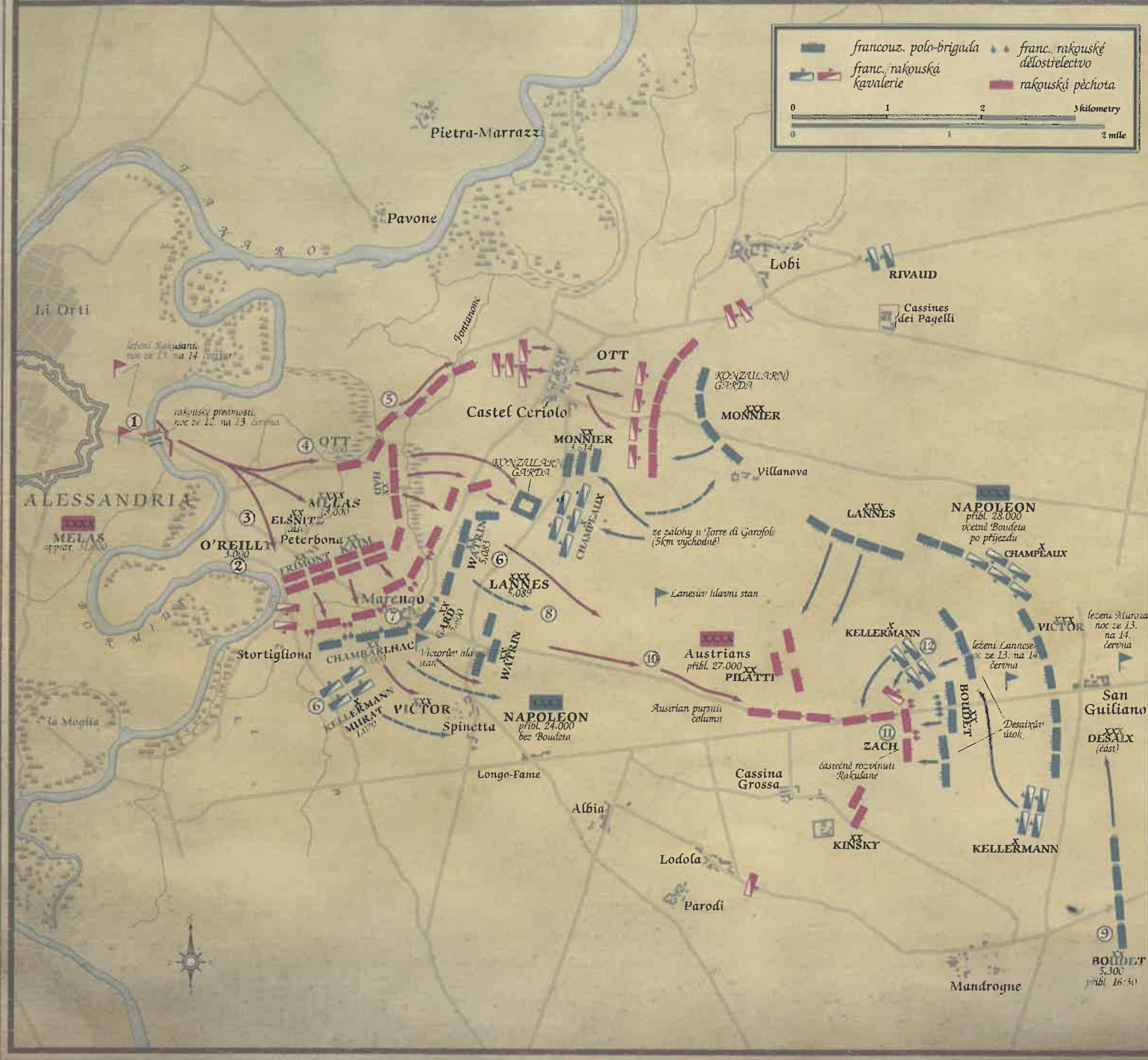
BITVA NA NILU ≈ 1.-2. SRPNA 1798

Francouzská flotila se setkala s eskortou na Středozemním moři, když převážela Napoleonova vojska a admirál Nelson s ní ztratil kontakt. Poté ji dne 1. srpna 1799 objevil, jak kotví v Abukirském zálivu. Bruceysovy lodě byly na jediné kotvě a několik jich bylo vybaveno provazy, pomocí kterých se mohly otočit a širší stranou namířit k útočníkovi. Angličané proto obklíčili mělčiny na sever od Abukirského zálivu (kde pak uvízla jejich loď Culloden), kapitán Thomas Foley z lodi L'Orient zkrížil čelo francouzské linie a poté se čtyřmi dalšími lodmi v těsném závěsu se dostal mezi francouzské lodě a mělčiny. Zbývající anglické lodě se k linii blížily z otevřeného moře a zajímaly jednu loď za druhou, až se dostaly k Bruceysově vlajkové lodi L'Orient. Ta těžce poškodila anglickou Bellerophon, ale poté na ní vypukl požár. Výbuch lodi L'Orient v pozdějších večerních hodinách postup bitvy dočasně pozastavil, ale nakonec bylo ukořistěno nebo potopeno 11 francouzských bitevních lodí a dvě fregaty. Villeneuve unikl ze zadní divize se dvěma bitevními lodmi a dvěma fregatami.

1. Francouzská flotila zakorvila v mělčích vodách a pomocí mělčin si chránila cestu do přístavu.
2. Angličané se blížili v jedné linii, ale najednou kapitán vedoucí lodi Goliath Thomas Foley ze své vlastní iniciativy vede další čtyři lodě směrem k pobřeží, na vnitřní stranu francouzské linie.
3. Nelson se spolu se zbytkem flotily plaví z vnější strany.
4. L'Orient těžce poškodí Bellerophon, ale poté na ní vypuká požár a později vybuchuje.
5. Villeneuve, který velí zadní eskadroně, uniká se dvěma bitevními lodmi a dvěma fregatami.

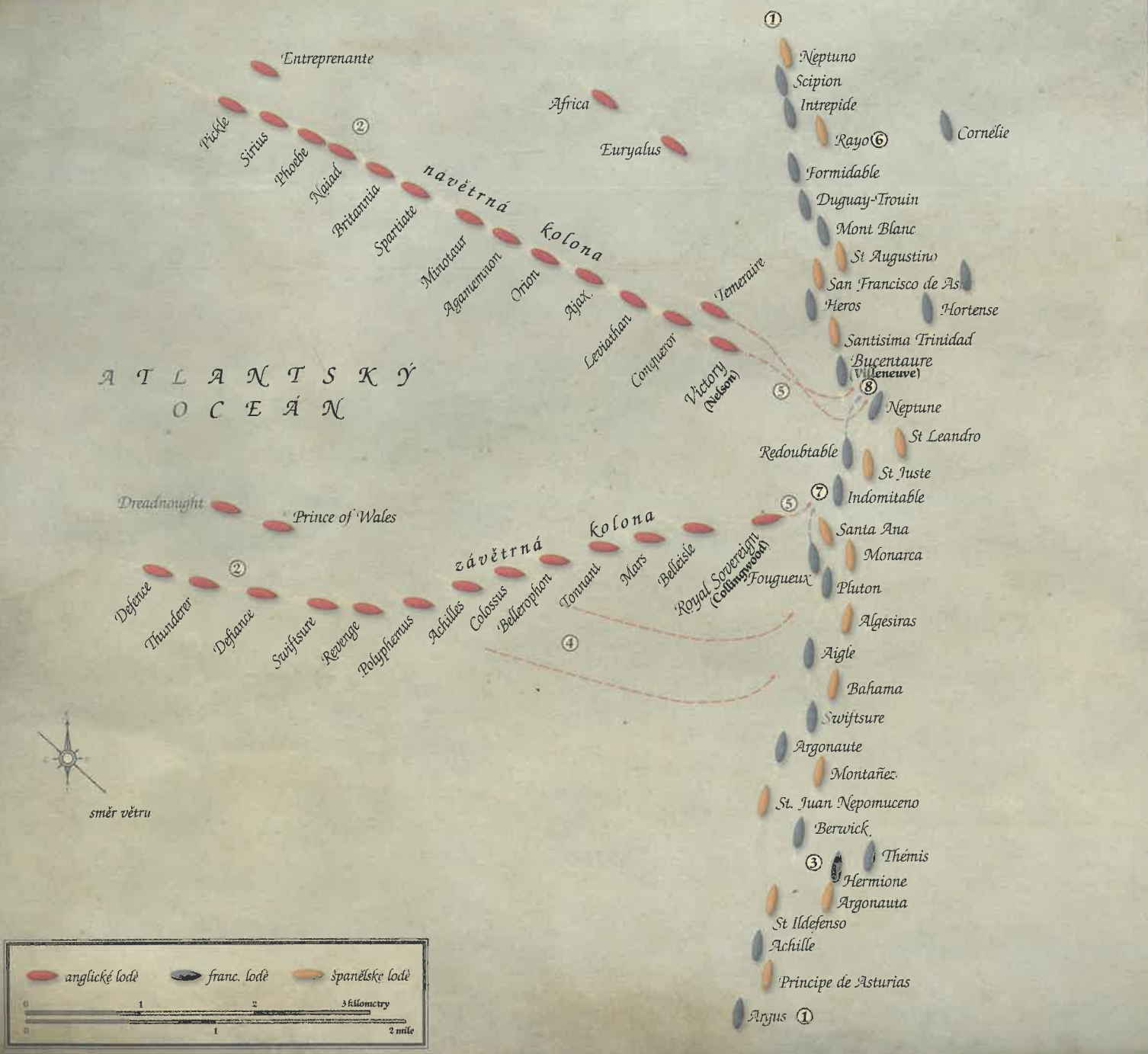
BITVA U MARENKA 14. ČERVNA 1800

Brzy ráno 14. června 1800 překročil Melas řeku Bormidu a rozvinul pozice pro útok na Marengo. Francouzi se nezhroutili jen díky zpoždění Rakušanů a díky houževnatému boji Victorova sboru, ale Napoleon, který se nacházel o něco dále a netušil, že probíhá velká operace, odeslal vojska pod Lapoypem a Desaixem jinam. Bylo už téměř k polednímu, když si uvědomil, co se chystá: znepokojoval jej zejména Ottův útok. Napoleon svolal Lapoypa i Desaixe – ale jen Desaix se dokázal vrátit včas. Konzulární gardě se podařilo získat určitý čas na francouzském pravém křídle, ale krátce po poledni byli Francouzi zatlačeni zpět směrem na San Giuliano. Desaix přijel zhruba ve tři hodiny odpoledne a jeho vedoucí Boudetova divize zahájila protiútok, který zkrátil cestu postupujícímu Zachovi. Kellermann přivedl svoji kavalerii na Zachovo levé křídlo a tím byla bitva vyhrána.

1. 6 hodin ráno, Rakušané postupují.
2. 9 hodin ráno, Rakušané podnikají útok, který se ale kvůli šířence místu v zábyhu řeky zcela nezdařil.
3. Rakušané pod O'Reillym rozsvějí pravé křídlo a zatlačují Francouze zpět.
4. Rakušané pod Melasem a Zachem postupují přes střed, až je zastaví Francouzi rozsvitnutí podél řeky Fontanone.
5. Rakušané pod Ottem postupují směrem na Castel Ceriolo.
6. Francouzská vojska pod Muratem a Lannesem spěchají na pomoc.
7. Dvě hodiny odpoledne, rakouský průlom u Marenga.
8. Francouzi se stavují zpět k San Giulianu, vsadu je kryje Konzulární garda a jednotky kavalerie.
9. Přibývá Boudetova divize, která je součástí Desaixova sboru, a postupuje na západ od San Giuliana.
10. Zach přebírá velení od Melase a postupuje na San Giuliano.
11. Rakouský útok se střetává s Desaixovým protiútokem.
12. Bitva je vyrovnaná, až Kellerman v útoku kavalerie přepadne Zacha a vyvolá tak mezi Rakušany paniku a útek.

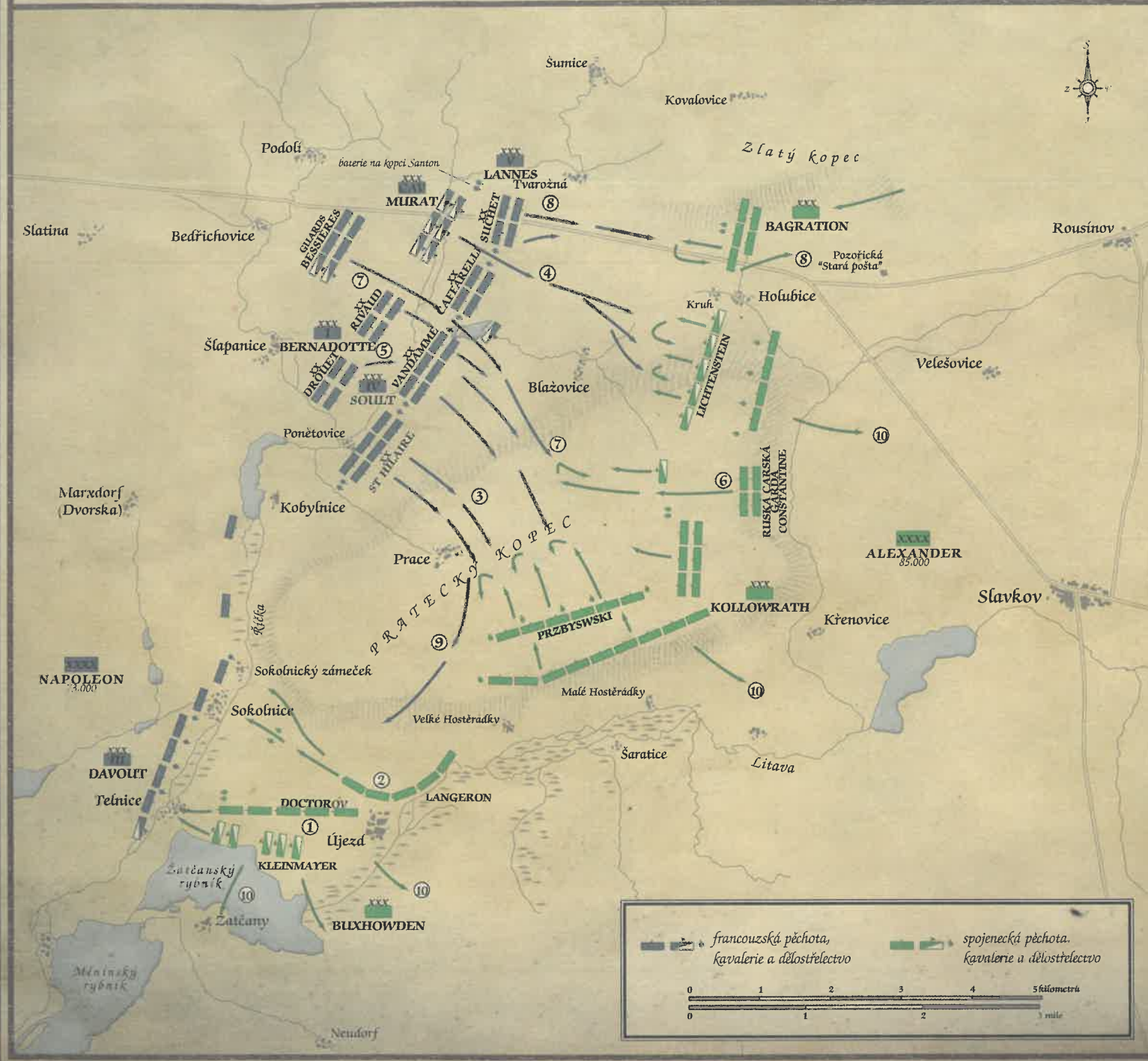
BITVA U TRAFALGARU ~ 21. ŘÍJNA 1805

Dne 19. října 1805 opustil Villeneuve se spojenou flotilou Cadiz a mířil do Středozemního moře. Nelson mezitím nařídil „generální hon na nepřítele“; Villeneuve se brzy ráno 21. října obrátil zpět na Cadiz a jeho flotila se ocitla v chaosu. Proti Nelsonovi s 27 bitevními lodmi stála převaha 33 francouzských a španělských plavidel; on se nicméně rozhodl zaútočit ve dvou formacích, prolomit nepřátelské linie a pustit se do bitvy „hlava nehlava“, v níž by mu pomohla k vítězství převaha anglického dělostřelectva. Na této mapě vidíme, jak kapitán Collingwood, Nelsonův druhý velící důstojník, prolamuje nepřátelské linie s lodí *Royal Sovereign*. Po těžkých bojích byla nakonec spojená flotila na hlavu poražena. Loď *Achille* byla vyhozena do povětří a 17 lodí bylo ukořistěno, i když některé z nich dobyly původní posádky zpět nebo byly zničeny v následné bouři.

1. 8 hodin ráno, Villeneuve nařizuje celé flotile změnit směr z jihu na sever, vstříc anglické flotile.
2. Anglická flotila se přibližuje ve dvou formacích, které vede Nelson a Collingwood.
3. Francouzsko-španělská flotila ve volné formaci vzadu po neúspěšném obratu na sever.
4. Anglická závětrná formace postupuje na široké frontě z levoboku.
5. Nelsonova a Collingwoodova formace prolamuje francouzsko-španělskou linii.
6. Čelu francouzsko-španělské flotily se nedaří obrátit vstříc Angličanům.
7. *Royal Sovereign* pluje v půlbodiovém předstříhu před zbytkem formace a útočí na loď *Santa Ana* a *Fougueux*.
8. *Victory* obeplovává zád lodí *Bucen-taura* a spolu s *Temeraire* ukořistí *Redoubtable*.

BITVA U SLAVKOVA ~ 2. PROSINCE 1805

S^těžijním bodem Napoleonova plánu bylo přimět rakousko-ruská vojska k útoku na jeho pravé křídlo: poté vyrazí na Pratecký kopec a spojenecká vojska oddělí na dvě části. Zhruba v 9 hodin ráno, když Buxhowdenovi muži již byli zaměstnáni těžkými boji u Telnice, nařídil Napoleon Soultovi, aby pod ním Vandammovy a St Hilairovy jednotky vyrazily na Pratecký kopec. O něco severněji měl Lannes pod kontrolou Blážíovice; Muratova kavalerie při útoku rozdrtila Lichtensteina a vrazila klín mezi Bagrationa a zbytek spojenecké armády. Zbytek Prateckého kopce padl ale do rukou Francouzů až zhruba v jednu hodinu po poledni a pro spojenecké levé křídlo, které dosud urputně bojovalo na jihu, to znamenalo zkázu. Ve středu vyrazila ke slibnému útoku ruská carská garda, již ale zkřížila cestu kavalerie z Napoleonovy Císařské gardy. I když na pravém křídle spojenců vybojoval Bagration stažení Francouzů, levé křídlo již takové štěstí nemělo. Bylo zajato několik tisíc vojáků a mnoho se jich utopilo při útěku přes zamrzlé rybníky, kde se pod nimi prolomil led.

První fáze

1. Spojenci útočí na Telnici.
2. Spojenci útočí na Sokolnice.
3. Soultův sbor útočí na Pratecký kopec.
4. Muratova těžká kavalerie poráží Lichtensteina a rozděljuje spojenecké linie vedví.

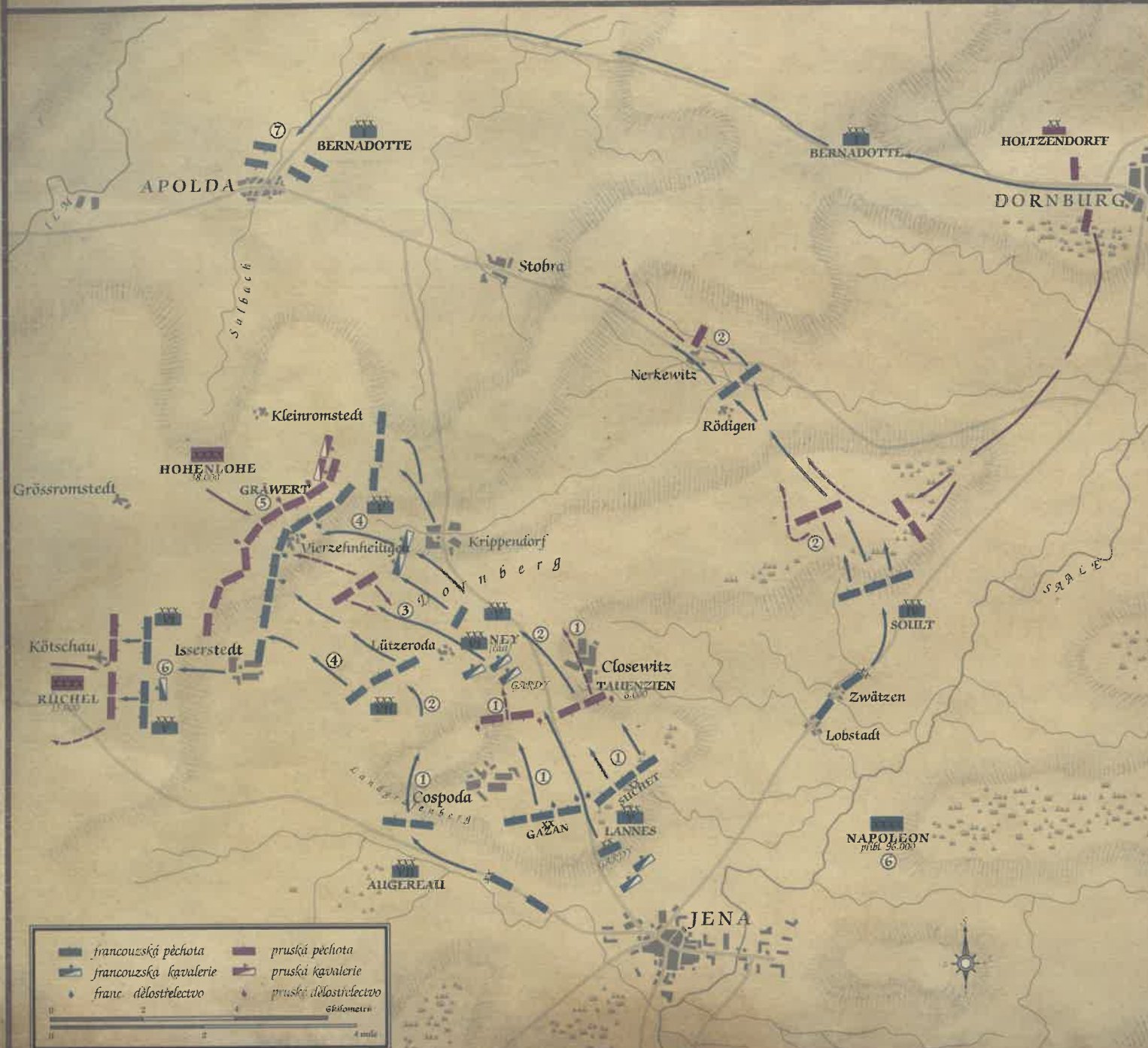
Druhá fáze

5. Bernadottův sbor postupuje na pomoc Vandammovi.
6. Ruská carská garda útočí na Vandammovu divizi.
7. Francouzská garda postupuje a odrazí útok ruské carské gardy.
8. Lannes poráží Bagrationa, který se řádně stábuje.
9. Francouzi míří na jib, na zadní voje spojeneckého levého křídla.
10. Spojenci se stábují z bitevného pole.

francouzská pěchota, kavalerie a dělostřelectvo
 spojenecká pěchota, kavalerie a dělostřelectvo

0 1 2 3 4 5 kilometrů
 0 1 2 3 mile

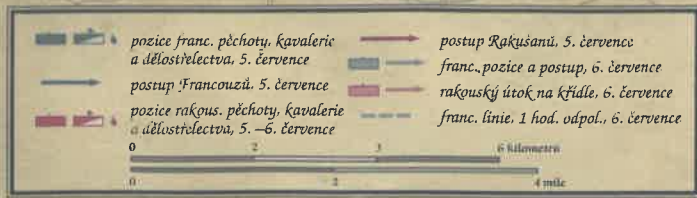
BITVA U JENY 14. ŘÍJNA 1806

Napoleon se domníval, že stojí vstřícně celé pruské armádě - ta měla ale podstatnou část rozmístěnou zhruba 20 km na sever okolo Auerstadtu. V noci ze 13. na 14. října 1806 nashromáždil na Landgrafenbergu více než 40 000 mužů. Brzy ráno 14. října pak zaútočil, aby získal prostor pro manévrování, a po bitvě se střídavě nerozhodným průběhem se Tauenzien stáhl zpět k Hohenloheho hlavními silám. Mezitím na francouzském pravém křídle Soult rozdrtil Holtzendorffovy oddíly. V tom okamžiku dorazil Ney a bez rozkazu zaútočil v pozicích mezi Augereauem a Lannesem; zpočátku si vedl dobře, ale Prusové jej brzy odrazili. Hohenlohe nevyužil své výhody, zastavil se blízko Vierzeheiligen a utrpěl těžké ztráty. Nyní Napoleon rozkázal všeobecný postup, při kterém vytlačil Prusy z bitevního pole. Do pravého křídla přispěchal ještě Rüchel, ale bitva již byla ztracena a jeho jednotka dostala pořádný výprask.

1. Lannes, Soult a Augereau zatlačují zpět postup Tauenzienovy gardy a rozšiřují předmostí Francouzů na západ od Saaly. Na pravém křídle se střetávají Soult a Holtzendorff.
2. Soult poráží Holtzendorffa.
3. Ney postupuje do mezery mezi Augereauem a Lannesem; zpočátku se mu daří, ale poté se dostane do ostrého protiútoků. Neje podporuje Lannes a Augereau.
4. Lannesovi muži útočí na Vierzeheiligen, ale ze severu je zastavují Gräwert.
5. Gräwert nedokáže využít převahu a zůstává pod těžkou palbou posádky Vierzeheiligen. Při novém útoku Lannese a Neje je Hohenlohe nucen svolnit všechny své zbylé rezervy.
6. Napoleon nařizuje všeobecný postup. Rüchel přijíždí, až je pozdě a dostává těžké rány.
7. Bernadotte, který by možná lépe pomohl Davoutovi v cestě na sever, obsazuje Apolda.

BITVA U WAGRAMU ≈ 5.-6. ČERVENCE 1809

Po nerozhodné bitvě u Aspernu-Esslingu provedl Napoleon pečlivé přípravy na překročení Dunaje přes ostrov Lobau. Dne 30. června předstíral proto Legrande postup na Essling, takže arcivévoda Karel se domníval, že se Napoleon chystá k frontálnímu útoku; večer 4. července vyrazili ale Francouzi z východní strany ostrova a provedli výpad proti rakouskému levému křídlu. Příštího dne byly boje v podstatě vyrovnané a Francouzům se rakouské pozice podél Russbachu přes četné útoky nepodařilo prolomit. Dne 6. července vyvolali Rakušané svými protiútoky u Napoleona znepokojení, ale Davout na pravém křídle dobře postupoval a přesvědčil Napoleona, aby pustil Macdonalda proti rakouskému středu. I když Macdonaldova velká čtvercová formace utrpěla těžké ztráty, zvrátila bitvu ve prospěch Francouzů. Karel se rozhodl pro ústup, ale Francouzi již byli příliš vyčerpaní, než aby jej okamžitě pronásledovali.

1. 30. června, Legrandova ležka
2. 2. července, útok pro odvrácení pozornosti
3. Noc ze 4. na 5. července, francouzský sbor formuje pozice
4. 5. července okolo desáté hodiny dopoledne, pozice francouzského sboru
5. 5. července okolo sedmé hodiny večer, francouzský večerní útok
6. Rakušané útočí na křídle
7. Postup francouzských posil
8. Francouzské pravé křídlo vystupuje v linii do zranitelného výběžku.
9. Macdonaldův sbor ve čtvercové formaci postupuje přes rakouský střed.

BITVA U SALAMANCY ~ 22. ČERVENCE 1812

V červenci 1812 se Marmont, který měl mírnou početní převahu, pokoušel Wellingtona přesvědčit k odstoupení ze Salamancy. Obě armády pochodovaly v souběžných kolonách a 22. července se dostaly do otevřené krajiny ve velkém záhybu řeky Tormes. Poté se otočily k jihozápadu a dostaly se do občasných bojů, když se Francouzi zmocnili vrchu Malý Arapile a Angličané vedlejšího Velký Arapile. Wellington ukryval svou skutečnou sílu za kopci a Marmontovy divize byly roztaženy po linii pochodu. Když to Wellington zpozoroval, nařídil Pakenhamovi zaútočit a Thomièresova divize dostala pořádný výprask. Poté Le Marchantova kavalerie prolomila další dvě divize, ale Clausel, který převzal velení po raněném Marmontovi, rychle vyrazil do protiútoku. I když Cole a Pack byli útokem otevřeni, Clintonova divize byla nedotčená a postavila se Clauselovi do cesty; poté Francouzi odtáhli z bitevního pole a cestu k ústupu jim statečně kryla Ferreyova divize.

1. Marmont se domnívá, že Angličané ustupují, přestože ve skutečnosti jsou schováni za kopci.
2. Marmont nařizuje postup na křídle západním směrem.
3. Wellington nařizuje Pakenhamovi zaútočit na čelo francouzské kolony.
4. Anglická 5. divize postupuje za podpory Le Marchantovy brigády těžké kavalerie.
5. Odražení útoku anglické 4. divize
6. Odražení útoku portugalské brigády
7. Francouzský protiútok pod Clauselovým velením
8. 6. divize zastavuje postup Clausela.
9. Ústup Francouzů pod ochranou zadního voje Ferreyovy divize

BITVA U BORODINA ~ 7. ZÁŘÍ 1812

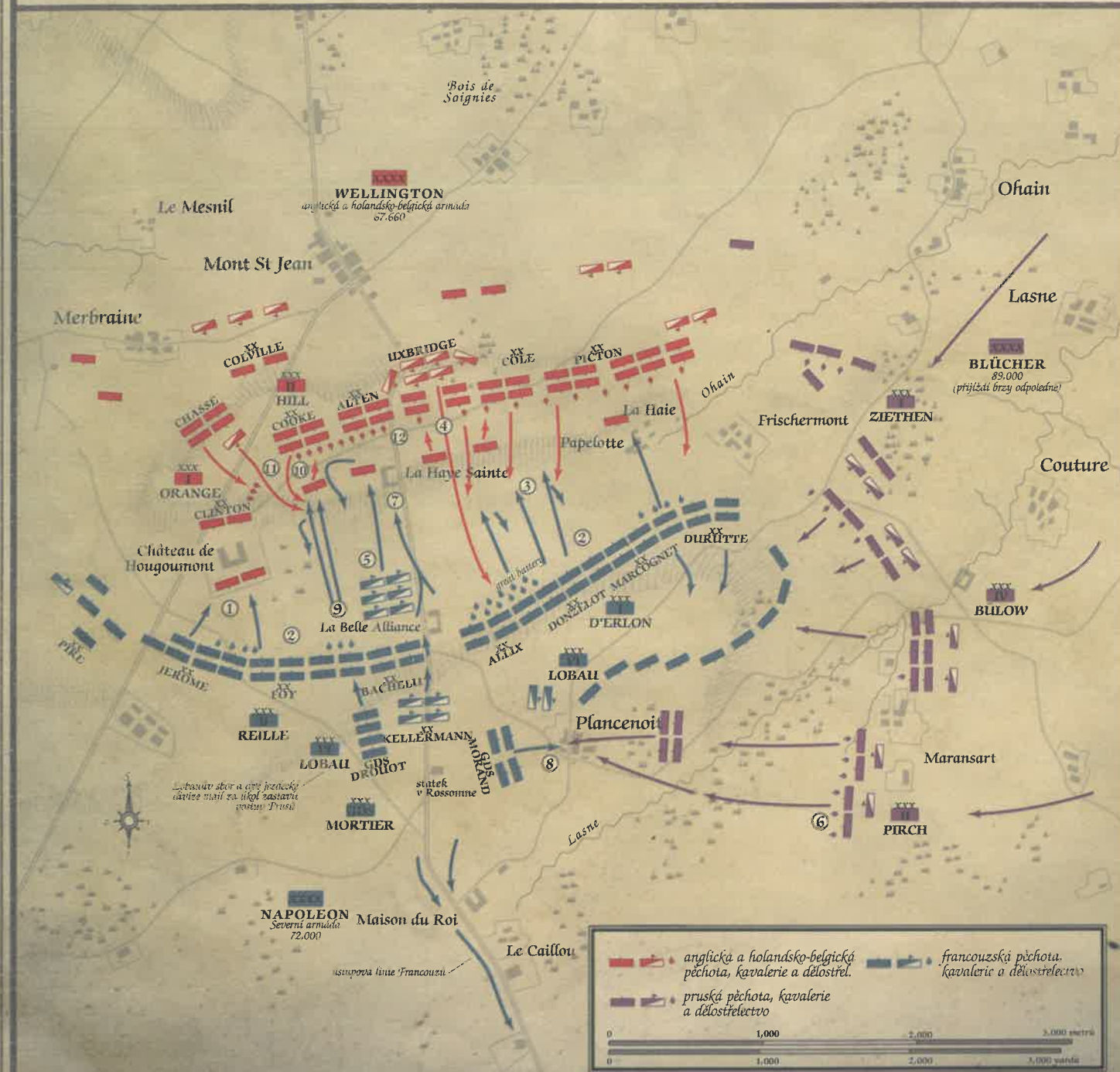
Rusové zaujali silné pozice v mírně zvlněné krajině u Borodina a dále je posílili díky polnímu opevnění. Dne 5. září obklíčila francouzská vojska odlehle Ševardinské opevnění a příštího dne se již obě strany připravovaly na bezprostředně hrozící bitvu. Napoleon plánoval frontální útok s výpadky proti oběma křídům Rusů, ale počáteční úspěch Francouzů při útoku na Borodino a na Bagrationovy strážní věže vyprovokoval zuřivou ruskou odpověď. Po odražení prvotních francouzských útoků se Velké opevnění stalo jevištěm prudkých bojů. Ani po jeho dobytí neztráceli ale Rusové své odhodlání a francouzská kavalerie se o mnoho dále nedostala. Napoleon pak odmítl dát do bojů svou gardovou pěchotu, i když její dělostřelectvo zkrátilo pokus Rusů o protiútok směrem na Semjonovskou. Další den se bojů zúčastnilo množství ruských generálů, ale Kutuzov nařídil stažení, které vojáci provedli znamenitě.

1. Eugeninův sbor postupuje přes Borodino, ale je zatlačen zpět.
2. Compansova pěší divize postupuje proti jižní Bagrationově strážní věži, která postupně několikrát padne do rukou Francouzů a opět Rusů.
3. Sbor ruské kavalerie pod Sieversem útočí na Compansovu pěchotu.
4. Zbytek Davoutova I. sboru útočí na Compansovo pravé křídlo.
5. Ledruba divize za podpory kavalerie útočí na strážní věže.
6. Muratova těžká kavalerie útočí na ruský střed.
7. Barclay de Tolly posiluje ruské linie pomocí IV. sboru.
8. Dělostřelectvo francouzské Gardy je povoláno k palbě na ruský střed.
9. Rusové jsou kvůli příliš velkému ztrátám nuceni se stáhnout.

	franc. pěchota, kavalerie a dělostřelectvo		ruská pěchota, kavalerie a dělostřelectvo
	ruské terénní opevnění		

0 1 2 3 4 5 6 kilometrů
0 1 2 3 4 míle

BITVA U WATERLOO ≈ 18. ČERVNA 1815

Wellington zaujal pozice na nízkém hřebeni jižně od Mont St. Jean a doufal, že jej podpoří Prusové. Napoleon v pozdních ranních hodinách zaútočil, zatímco jeho bratr Jérôme vyrážel proti Hougomontovi a snažil se tak oslavit Wellingtonův střed. Poté, po prudké palbě z velké baterie poblíž hlavní bruselské cesty, zaútočila D'Erlonova pěchota a dostala Pictonovu muže těsně za vrcholovou linií. I když se kavalerii podařilo rozbít dvě útočící divize, jezdci se dostali příliš daleko a ihned na ně zaútočila francouzská kavalerie. Ney, který měl pod sebou velení francouzských vojsk, spustil poté sérii jezdeckých útoků; ty byly korunovány jen dílčími úspěchy, i když okolo šesté hodiny večerní dobyli statek La Haye Sainte. Nyní se do bitvy zapojili i Prusové a Napoleon vyslal vpřed svoji Gardu, která měla za úkol prolomit Wellingtonův pravý střed. Když byla ale i Garda odražena, značně to otráslo bojovou morálkou Francouzů a Wellington nařídil všeobecný postup, i když jeho vlastní kavalerie již byla příliš vyčerpaná a úkol připadl nakonec Prusům.

1. Bitva začíná v 10 hodin dopoledne opakovanými útoky na zámeček Hougomont.
2. O půl dvanácté začíná palba francouzského dělostřelectva, ale většina Wellingtonovy armády je schovaná za hřebenem a je chráněna protisvabem.
3. V půl druhé odpoledne postupuje D'Erlonova pěchota, zatlačí zpět část holandsko-belgických vojsk a těsně za hřebenem se setkává s Pictonovou pěchotou.
4. Útok Uxbridgovy kavalerie poráží dvě francouzské divize a dostává se k Napoleonově velké baterii. Mnoho mužů se ale dostalo příliš daleko a nyní je v protiútoku francouzské kavalerie.
5. Zbruba mezi 15:45 a 17. hodinou narušuje Ney opakované útoky kavalerie, které rozbi její čtvercové formace pěchoty.
6. Prusové postupují do Plancenoit.
7. Spojené francouzské síly dobývají statek La Haye Sainte.
8. Mladá garda úspěšně útočí na Plancenoit, ale nakonec ji zatlačují Prusové.
9. Postup Císařské gardy
10. Wellington znovu rozsvíjí pozice a staví se proti útoku Císařské gardy.
11. Útok Císařské gardy je zastaven frontální palbou a postupem 52. lehkého pěšího pluku na křídle: Garda se stáhne.
12. Wellington dává signál pro plný postup spojenců a Francouzi jsou nuceni se stáhnout z bitvičního pole.